

* Mariánska hora v Levoči - 31. 8. 2008 o 14 : 30 hod *

*** Pút' kresťanských politikov ***

Príhovor Vdp. Andreja IMRICHA, pomocného biskupa spišskej, rímskokatolíckej diecézy.

Milí bratia a sestry !

Už je to viacročná tradícia, čo v poslednú augustovú nedeľu putujú kresťanskí politici na Mariánsku horu do Levoče. Situácia v našej vlasti je taká, že niektorí veriaci sú z toho pohoršení, ak dovolíme, aby politici mali svoju pút'. Niektorí ľudia sú tej mienky, že v politike je samá špinavosť a preto všetko, čo má súvis s politikou nepatrí do kostola, lebo to kostol znesväcuje. Mnohí veriaci preto neznášajú politikov, ktorí sa hlásia k Bohu a Cirkvi, a ktorí sa zúčastňujú bohoslužieb, lebo v tom vidia takmer rúhanie. Sú im preto sympatickí tí politici, ktorí sa k Bohu nehlásia, ktorí sa nezúčastňujú bohoslužieb, ktorí vo svojom živote nepotrebujú služby Cirkvi. Je tu akési nevypovedané presvedčenie, že ak sa rozhodli pre politiku, je to čestné, ak sa nebudú hlásiť k Bohu .

Týmto sa dá vysvetliť, prečo strany, ktoré v mene pokroku sympatizujú s protikresťanskými hodnotami, ktorí nenápadne vnášajú do myslenia a života spoločnosti „ kultúru smrti “, majú na Slovensku taký veľký počet sympatizantov a voličov spomedzi praktizujúcich veriacich .

Nech už je naše presvedčenie akékoľvek, jedno je isté, že politici majú v rukách moc a oni majú veľký vplyv na osudy každého jedného z nás a majú v rukách aj osud celej spoločnosti a celej našej krajiny. Druhá vec je istá, že politik dostáva túto moc so súhlasom voličov, teda so súhlasom každého jedného z nás .

Nie je pravdou, že politika je automaticky vo svojej podstate špinavá činnosť. Kto má takéto presvedčenie, jeho presvedčenie nie je kresťanské, lebo nie je ani pravdivé. Zlý človek do politickej činnosti vnesie špinavosť, dobrý z politiky urobí ušľachtilú službu pre spoločné dobro i pre dobro každého jedného z nás. Kto toto nechce vidieť a uznať, nie je človekom dobrej vôle, ale zmieta s ním zlomyseľnosť .

Keď si uvedomíme, že osudy ľudí sú v rukách politikov, kresťania majú povinnosť v politike sa angažovať, aby vnášali do života spoločnosti poriadok postavený na pravde a spravodlivosti, postavený na Božom zákone. Ostatní veriaci im majú byť opravdivou oporou v ich službe .

Veriaci kresťan sa nemôže angažovať v takej politickej strane, ktorej program sa dostáva do konfliktu s kresťanstvom a s Božím poriadkom. Veriaci kresťan v pozícii voliča takúto stranu, ktorej program je v konflikte s kresťanstvom, voliť nemôže. Ak podporujeme strany, ktoré akýmkoľvek spôsobom sú v protiklade s kresťanstvom, hrešíme. Hrešíme, ak sa stávame členmi takýchto strán, ak takéto strany pri voľbách volíme, alebo ak im akýmkoľvek spôsobom prejavíme svoju podporu .

Hrešíme aj vtedy, ak proti stranám, ktoré majú spravodlivý program akýmkoľvek spôsobom brojíme, či nejako ich znevažujeme .

V našich politických podmienkach je to tak, že k moci sa dostávajú tí, ktorých ľudia pri voľbách určia. Ale aj keď im ľudia dali svoj hlas, moc nedostávajú od ľudí, ale od Pána Boha¹, preto vždy sú povinní moc užívať podľa Božej vôle, lebo predovšetkým Bohu sa budú zodpovedať za to, ako užívali moc pre spoločné dobro.

Pochopiteľne, že ak nerobia tak, ako si to želajú ich voliči, o svoje miesta prídu. Tu je úskalie demokracie, že tí čo sú vo vedení, ak robia to, čo žiada Boh a nie to, čo sa páči ľuďom, dlho tam nepobudnú. A na druhej strane, nezodpovední politici hoci konajú aj proti Božiemu poriadku, len nech sa to páči ľuďom, zostanú vo vedení dlho, lebo ľudia si ich podržia. Dvadsiate storočie nám dáva mnoho príkladov. Adenauer v Nemecku bol v politike už pred vojnou, pre ľudí nebol zaujímavý, lebo nezodpovední politici im boli milší. Až po vojne, keď ich hrôzy vojny dostali nielen na koliená, ale až úplne do prachu zeme, až potom ho dokázali počúvať a stal sa im užitočným.

Užitočným politikom môže byť len ten, kto koná to, čo žiada Boh, ale obľúbeným politikom je ten, kto koná a hlavne kto hovorí tak, ako sa páči ľuďom.

Táto zákonitosť je nebezpečná a aké je z nej východisko? Osudy každej krajiny závisia od toho, na akej morálnej výške je spoločnosť. Ak je všeobecná morálka spoločnosti taká, že sú v úcte pravé hodnoty, potom sa ľuďom páči to, čo má cenu aj v očiach Božích. V takej spoločnosti ak politik koná, čo sa páči Bohu, páči sa to aj ľuďom, vo voľbách ho podporia a jeho službou spoločnosť prosperuje.

Ak je všeobecná morálka spoločnosti nízka, potom sa voličom páči taký politik, ktorý pravé hodnoty nerešpektuje a obľubou u voličov si získa na dlhú dobu priazeň, až kým spoločnosť nezruinuje.

Zákonitosti demokracie môžu byť pre spoločnosť užitočné, ak sa každý z nás pokánim priblíži k Bohu, ak každý z nás bude obdivovať a navonok podporovať to, čo je vzácne aj v očiach Božích, čo sa aj Bohu páči. Ak si bude verejnosť silno ctiť pravé hodnoty, potom demokracia je pre nás užitočná, lebo vo voľbách podporíme zodpovedných ľudí.

Východiskom pre nás je pokánie každého jedného z nás, pomocou ktorého sa verejnosť stane zodpovednejšou. K pokániu nás neprivedú politici. Toto sa musíme učiť v rodinách a na pôde Cirkvi. Ak si chcú udržať moc nezodpovední dobrodruhovia, práve pole rodiny a Cirkvi oslabujú.

---

¹ „Verejná moc, ktorú vyžaduje morálny poriadok, pochádza od Boha“. (KKC, čl. 1899). „Každý nech sa poddá vyššej moci, lebo niet moci, ktorá by nebola od Boha. A tie, čo sú, ustanovil Boh. Kto sa teda protiví vrchnosti, protiví sa Božiemu poriadku. A tí, čo sa protivia, sami si privolávajú odsúdenie“. (Rim 13, 1-2).

Pilát nebol zvolený v slobodných voľbách, ale vládol v mene rímskeho cisára ako agresor. A dokonca o moci agresora Pán Ježiš povedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti nebola daná zhora“. (Jn 19, 11).

Svätý Jozef a Panna Mária rešpektujú rozkaz cisára Augusta a idú z Nazareta do Betlehema dať sa zapísať. Rešpektujú naoko dosť nepotrebný rozkaz agresora, ktorý vládne aj Židom. Cez jeho rozkaz sa splnili Božie plány predpovedané prorokmi. (Porov.: Mk 2, 6; Lk 2, 1 – 7).

Aká je situácia v našej vlasti. Spomeňme len jednu oblasť, našu tlač. Také noviny a časopisy, ktoré dokážu čitateľa otráviť nemravnosťou, osočovaním a všeličím iným kresťania najviac kupujú, čítajú a vyžívajú sa v nich. Tlač, ktorá predkladá pravé hodnoty, ktorá povzbudzuje k pokániu a dobrému životu, je nepovšimnutá. Pri takejto morálke verejnosti, je naša vlasť veľmi ohrozená, lebo je veľké nebezpečenstvo, že k moci sa dostanú a dlho si ju udržia dobrodruhovia, ktorí môžu mať ľubivú rétoriku, ale nezodpovednú prax .

Čo sa očakáva od kresťanských politikov ? Aby pozorne sledovali spoločenskú situáciu, aby dokázali v pravú chvíľu stručne a zrozumiteľne sformulovať jej pozitíva i nebezpečenstvá a ponúkali verejnosti dobré východiská. Ak sú pri moci, aby stále vysvetľovali prečo robia také, alebo onaké opatrenia. Ak sú v opozícii, aby múdro a v pravý čas odhaľovali úmyselné i neúmyselné škodlivé kroky tých, čo sú vo vláde a nebáli sa podporiť to, čo vláda robí dobre a čo by robili aj oni. So zrozumiteľne sformulovanou pravdou o spoločnosti treba prísť v pravý čas, každé predbiehanie, či omeškanie môže byť na úkor dobra .

Zdá sa, že naši ľudia túžia po pokoji. Systém, ktorý sa nastavil v rokoch 1998 - 2006 priniesol veľa úžitku, to musí byť zrejme každému dobromyseľnému človeku. A predsa tých, ktorí na tom majú zásluhu, voliči stále odmietajú. Možno tu postaviť otázku : nebolo príliš veľa zvady v politike v rokoch 2002 - 2006 ? Konflikty v koalícii² a útočná opozícia .

Zdá sa, že dnešná koalícia každý konflikt, ktorý vznikne, veľmi rýchlo „stopí“ na koaličnej rade. Terajšia opozícia mlčí, aj keby niekedy bolo treba trefne prehovoriť. Za tento „pokoj“ spoločnosť oceňuje vysokými preferenciami tých, o ktorých si myslí, že sú jeho tvorcami. Je však otázka, či je to pravý pokoj alebo len „tichá domácnosť“, ktorá pre voličov je predsa viac, ako zvada. Lenže „tichá domácnosť“ je falošný pokoj, ktorý neoživuje, ale usmrcuje .

Nech na príhovor Sedembolestnej Panny Márie nám Pán daruje milosť opravdivého pokánia a nech nám pomôže vždy podporovať zodpovedných predstavených .

-X-

* * * * *

---

² Veľkú zvalu v koalícii spôsobil predseda ANO Pavol Rusko, keď brojil proti KDĽ a niektorí jeho poslanci (Eva Černá a Jirko Malchárek) keď brojili proti Cirkvi a proti kresťanským hodnotám. Zdá sa mi, že ďalší koalíční partneri (M. Dzurinda, predseda SDKÚ a B. Bugár, predseda SMK) ich mohli aspoň trochu ovplyvniť, ale v tichosti sa na to prizerali. Bolo to nakoniec likvidačné pre všetkých členov vtedajšej koalície.

V súčasnej trojkoalícii tiež vypukli konflikty, napríklad pri odvolaní ministra Jureňu. Keď tak ohnivo vystúpil v maštali, zdalo sa, že sa rozpútala neuhasiteľná vojna. Stačilo jedno sedenie koaličnej rady a nastal „blažený pokoj“. Môžeme si len domyslieť, čo je motívom takej neuveriteľnej „spolupráce“. Dnešná koalícia vie byť majstrovsky „mierotvorná“, asi to jej prináša také vysoké preferencie.